

N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 27 Februari 1896, kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om ändring i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 9 Augusti 1894.

(1:a A.)

I en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 194, har herr *J. Olsson* från Stockholm föreslagit, att Riksdagen ville besluta:

- 1:o) att rubriken »bilbref» i tariffen i kongl. förordningen den 9 Augusti 1894, angående stämpelafgiften, utgår;
- 2:o) att i stället införes rubriken »bilattest — — fri — —»;
- 3:o) att rubriken »fribref» i samma kongl. förordning utgår; samt
- 4:o) att rubriken »nationalitets- och registreringscertifikat» deremot införes på vederbörligt ställe med tillägg: »förses med stämpel till belopp af 40 öre för hvarje fulla 10 ton af fartygets drägtighet.»

Till stöd för dessa yrkanden yttrar herr *Olsson*, att, då efter tillkomsten af 1891 års sjölag bilbref och fribref icke mera utfärdades, utan blifvit ersatta, bilbrevet med en s. k. bilattest och fribrevet med en af kommerskollegium utfärdad handling, benämnd nationalitets- och registreringscertifikat, det vore en oegentlighet att i den under år 1894 utfärdade förordningen angående stämpelafgiften bilbref och fribref kvarstode såsom belagda med stämpel, under det att de i stället tillkomna handlingarna icke blifvit i förordningen omnämnda; anförande motionären tillika, att då bilattest vore ett af enskild person utfärdadt bevis, densamma icke torde böra med stämpel förses, hvilket dock borde i förordningen uttryckligen angifvas, men att deremot någon anledning till stämpelfrihet för ofvannämnda certifikat icke torde förefinnas.

I I art. 3 § i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 9 Augusti 1894 stadgas, att *bilbref* skall förses med stämpel till belopp af tre kronor och *fribref* till belopp af 40 öre för hvarje fulla 10 ton af fartygets drägtighet.

Enligt kongl. förordningen angående pass- och nationalitetshandlingar för svenska, till orter utom Sverige gående fartyg den 4 Juni 1868 skulle *bilbref* utfärdas af magistraten i den stad, der fartyget blifvit bygdt, eller för fartyg, bygdt å landet, antingen af domaren i orten eller af magistraten i närmaste stad. Denna handling utgjorde ett på grund af vederbörande varfsegares eller skeppsbyggmästares bevis utfärdadt intyg om fartygets beskaffenhet m. m. *Fribref* skulle enligt samma kongl. förordning utfärdas af kommerskollegium; och såsom vilkor för detsammas erhållande var stadgadt, bland annat, att fartygets bilbref skulle till kollegium aflemnas.

Enligt 2 § i sjölagen den 12 Juni 1891, jemförd med kongl. förordningen angående registrering af svenska fartyg den 27 November samma år, skall af kommerskollegium föras fartygsregister öfver alla svenska fartyg, hvilka äro afsedda att nyttjas till handelssjöfart eller resandes fortskaffande och ega en drägtighet af tjugu registerton eller derutöfver. Anmälan af fartyg till registrering skall vara åtföljd af, bland annat, en s. k. *bilattest*, d. v. s. ett bevis angående fartygets byggnad eller förbyggnad, utfärdadt af vederbörande föreståndare eller byggmästare å det skeppsvarf, hvarest byggnaden eller förbyggnaden egt rum, eller ock, om fartyget enligt förut gällande bestämmelser är med bilbref eller fribref försedt, dessa handlingar. Efter verkställd registrering utfärdar kommerskollegium *nationalitets- och registreringscertifikat* enligt fastställt formulär, hvarvid, om fartyget är med fribref försedt, detta skall, såsom icke vidare gällande, af kollegium behållas. — År fartyg, enligt förut gällande bestämmelser, försedt med fribref, skola de i ofvannämnda kongl. förordning den 4 Juni 1868 om fribref gifna föreskrifter tillämpas tills vidare och intilldess fartyget blifvit registrerad eller ock tiden för detsammas anmälan till registrering — utgörande tre år från den 1 Januari 1892 eller, om fartyget under denna tid icke anlupit svensk hamn, en månad efter dess ankomst till riket — tilländalupit; dock må efter utgången af år 1891 förnyelse af fribref, som genom sistnämnda kongl. förordning varit för vissa fall föreskrifven, icke ega rum.

Då, på sätt af ofvanstående framgår och af motionären jemväl framhållits, utfärdande af bilbref och fribref icke mera ifrågakommer, finner

utskottet, i likhet med motionären, dessa rubriker böra ur gällande stämpelförordning utgå. Hvad deremot vidkommer motionärens yrkanden i öfrigt, anser utskottet väl, att berörda nationalitets- och registreringscertifikat bör, såsom varande en af offentlig myndighet utfärdad handling, jämförlig med fribrefvet, upptagas i tariffen öfver statsmyndigheternas expeditioner och beläggas med stämpel till samma belopp som fribref, men kan icke biträda motionärens förslag i fråga om bilattest. Enär denna är ett af enskild person utfärdadt intyg, kan åt densamma icke beredas plats i den del af förordningen, som omfattar stämpel till statsmyndigheternas expeditioner; och då någon anledning att belägga bilattest med stämpel icke synes vara för handen, läser densamma icke heller böra upptagas i den af förordningens artiklar, som handlar om stämpel till enskilda handlingar, af hvilka i förordningen uppräknas endast de, som skola förses med stämpel.

På grund af hvad sålunda anförts hemställer utskottet, att Riksdagen ville besluta,

1:o) att rubrikerna »bilbref» och »fribref» i 3 § af kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 9 Augusti 1894 skola utgå;

2:o) att å behörigt ställe i nämnda § skall införas följande: »Nationalitets- och registreringscertifikat förses med stämpel till belopp af 40 öre för hvarje fulla 10 ton af fartygets dräktighet»; samt

3:o) att motionärens framställning angående införande i ifrågavarande tariff af ordet »bilattest» icke bifalles.

Stockholm den 27 Februari 1896.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. Cavalli.
